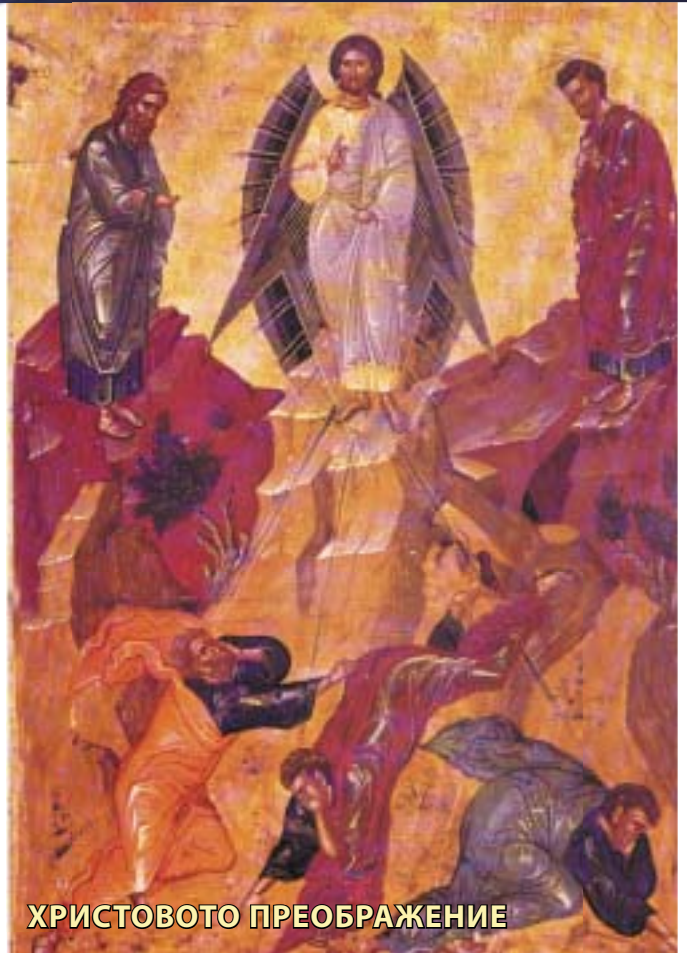

образил на планината, покажувајќи им ја на Твоите ученици славата Твоја, колку што можеа (да видат). По молитвите на Богородица и нас грешните да нè осветли Твојата вечна светлина. Слава Тебе, Дарителу на светлината".
(Тропар на празникот)

Оваа песна нè приближува кон вдохновеното вистинско доживување на славата Божја и се пее на Празникот Преображение, кој се прослави на 19 август, според новиот календар.

Во Светата Земја, пред околу 2000 години, Господ Исус Христос со своите ученици, тргнал од околината на Кесарија Филипова, кон Гората Тавор. Кога пристигнале на нејзиниот врв, во ноќната тишина

ХРИСТОВОТО ПРЕОБРАЖЕНИЕ

Зошто Христос се преобразил ноќе? Затоа што ноќта е попогодна за

молитва и богомислие отколку денот и ја открива убавината на свезденото небо. А зошто се преобразил токму на врвот на Гората Тавор? За да се пристигне на височината, потребно е да се вложи голем труд, а височината претставува висина на нашите мисли т.е. богомислие. Мудриот Бог со тоа сака да нè научи на трудољубие и на богомислие.

Пишува:
аџика Живанка ФИЛИПОВСКА

Низ темнината, низ суровоста на животот и баналноста на грешниот свет, кои воделе кон смрт во адот, блеснала Божествената светлина, која ја грее душата, го утешува срцето. Со неа човекот постојано живее и преку неа се преобразува нашиот живот, зашто Бог - Дарителот на светлината, е вистинска светлина која го просветува и го осветува целиот свет:

"Христe Боже, си се пре-

"ОВОЈ Е МОЈОТ ВОЗЉ Е МОЈАТА ВОЛЈА; НЕ

и мир, во присуство на своите ученици Петар, Јаков и брат му Јован, кои ги повикаа на ноќна молитва, се преобразил, од себе испушил Божествена светлина, да Го познае светот својот Бог и Спасител, да му ја открие на светот, не само својата божествена моќ, туку и својата божествена природа. Христос се преобразил "блескајќи со славата на Своето Божество". Божјиот Син Исус Христос се преобразил пред своите страдања и смрт, за да им ја зајакне верата на учениците и на луѓето од цел свет, да поверуваат во Неговата конечна победа, да познаат дека Он е Светлината на светот, дека Он е вистинскиот Бог, да ги увери "во подготвената ни слава на оние кои Го љубат".

Христос сакал Евреите да се откажат од својата заблуда, да не мислат дека Он е некој од пророците (Св. Илија, Св.

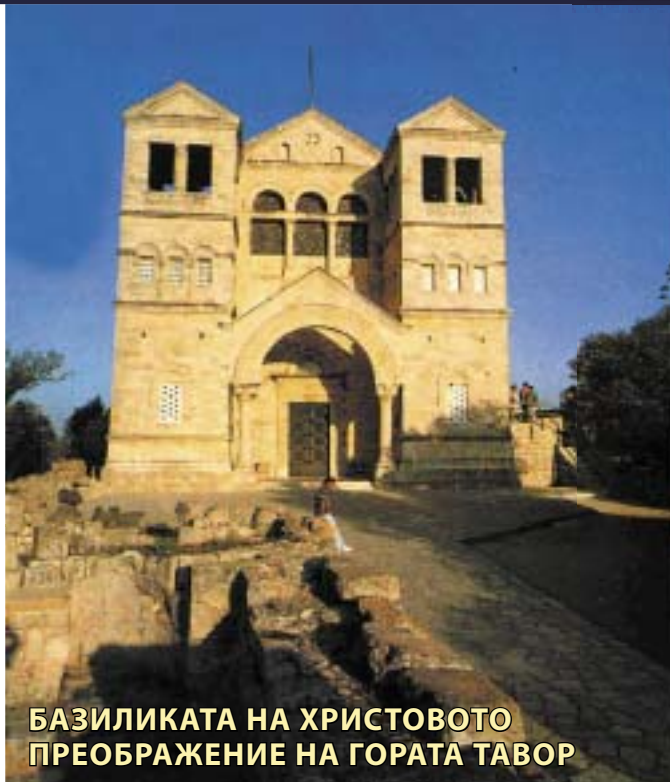
Еремија или некој друг пророк). Сакал да познаат дека е Тој вистинскиот Бог. Затоа, при Своето Преображение, Тој се јавува како Цар над пророците, а Свети Мојсеј и Свети Илија, како Негови живи слуги.

Светите евангелисти Матеј, Марко и Лука, на многу сликовит начин го опишале Господовото Преображение. Св. Матеј напишал: "...Ги зеде Исус со Себе Петра, Јакова и брата му Јована, и ги изведе во висока гора сами; и се преобрази пред нив; и лицето Негово светна како сонце, а алиштата Му станаа бели како светлина. И ете, им се јавија Мојсеј и Илија, кои разговараа со Него. Тогаш Петар Му одговори на Исуса и рече: "Господи, добро ни е да бидеме овде; ако сакаш да направиме тука три сеници: една за Тебе, една за Мојсеја и една за Илија". Додека уште говореше тој, ете, ги засени све-

тол облак; и се слушна глас од облакот, кој велеше: "Овој е Мојот возљубен Син, во Кого е Мојата волја; Него послушајте Го!" Троицата ученици, кога го слушнале тоа, исплашени паднале на земјата ничкум, а Исус, штом се приближил, се допрел до нив и им рекол: "Станете и не бојте се!" Кога слегувале од Тавор, им заповедал никому да не кажуваат што виделе, додека "Синот Човечки не воскресне од мртвите!" (Матеј 17, 1-9)

Небото прозборело за Христос дека е Син Божји. Бог Отецот посведочил за Него и Го нарекол Свој возљубен Син, за да го познаат учениците и светот, Спасителот на светот.

Со помош на Светиот Дух учениците разбрале дека се води разговор за доброволното страдање на Христа во Ерусалим, пред смртта, и ги познале старозаветните пророци. За тоа сведочи и светиот еванге-

**БАЗИЛИКАТА НА ХРИСОВОТО
ПРЕОБРАЖЕНИЕ НА ГОРАТА ТАВОР**

лист Лука: "И кога се молеше, видот на лицето Негово се измени, и облеката Му стана бела и светла. И ете, два човека разговараа со Него; а тие беа Мојсеј и Илија. Па, кога се

лине, онаа слава и она торжество кон кое е повикан човекот за вечен живот. Тој тајно од светот и од луѓето ја објавил Божествената светлина, која го исполнува цел свет, онаа Бо-

извишен над минливоста, во вечна хармонија меѓу Бога и човекот, со самото Преображение Господово, незаборавниот Тавор плени со својата убавина и посег кон вечното. Со Преображението Господово сè прераснува во убавина. Но, Бог со овој настан и обврзува. На Гората Тавор, на таа ретко убава Божја висока гора, на Гората на Богомислието, Бог ја возвишува, но и ја довикува нашата љубов, нè повикува да бидеме соработници Христиви, за да може "сета твар заедно со нас да влезе во радоста Господова! Да бидеме соработници во осветувањето на твртата која ја создаде Тој". Тогаш светот ќе ја постигне својата слава.

На врвот на раззеленетата и пошумена Гора Тавор се доаѓа по долг, не многу тесен, но многу кривулест пат. Таму, во чест на Преображението Христово е подигната христијанска црква каде поклонниците од цел свет Му се поклонуваат на Господ Исус Христос и преку устата на Светиот пророк цар Давид го фалат за неговите дела. "...Ќе Те фалиме Тебе Боже, ... Ќе ги разгласуваме Твоите чуда..."

нат е и фрањевскиот манастир. Издигнатиот манастир со величествената базилика е последна од серијата градби со религиозна природа кои во минатите векови биле уништени обично за време на војна. Оваа базилика е подигната во облик на три кули, заради исполнување на желбата на Св. апостол Петар. Црквата е украсена со мозаици на кои е претставено Исусовото Раѓање во Витлеем, Преображението Господово, Тајната Вечера на Сион, Страдањето на Господ Исус Христос на Голгота и Воскресението Господово.

Во близина на оваа базилика се наоѓаат помал машини манастир и црквата "Св. Илија", изградени од камен и меѓусебно споени со камен сид. На црквата се наоѓа вграден голем крст од камен. Црквата е со познат православен иконостас и иконите Свето Преображение и Св. Илија. Тука се чува ретка палестинска икона од XVIII век и на неа Исус е претставен облечен во архијерејска одежда, како седи на престолот на владиката.

Во XIV век патријархот Јоаникиј на Гората Тавор ја подигнал православната црква посветена на Св. Никола. Но, за време на муслиманското владеење над Палестина оваа црква била урната и до денес за неа нема никаква трага.

**Со благослов на Неговото
Високо Преосвештенство
Митрополит г. Горазд**

УБЕН СИН, ВО КОГО ГО ПОСЛУШАЈТЕ ГО!"

"I koga se mole{e, vidot na liceto Negovo se izmeni, i oblekata Mu stana bela i svetla. I ete, dva -oveka razgovaraa so Nego; a tie bea Mojsej i Ilija. Pa, koga se javija vo slava, tie zboruvaa za Negovata smrt, so koja treba{e da zavr{i vo Erusalim"

јавија во слава, тие зборуваа за Неговата смрт, со која требаше да заврши во Ерусалим". (Лука 9, 29-31)

Господ ги избрал овие тројца ученици затоа што во нив ги гледал трите добродетели, неопходни за спасение на човештвото: во Свети Петар - верата, во Свети Јаков - надежта, во Свети Јован - љубовта. Свети Јован Златоуст објаснил дека тие први со верата, надежта и љубовта ја утврдиле првенствената црква.

На Гората Тавор, тајно од светот и од луѓето, во темната ноќ, само пред своите тројца ученици, ја објавил онаа свет-

жествена светлина која го преобразува човекот и во која сè што постои ќе ја добие својата крајна и вечна смисла на животот.

Зошто Христос се преобразил ноќе? Затоа што ноќта е попогодна за молитва и богомислие отколку денот и ја открива убавината на свезденото небо. А зошто се преобразил токму на врвот на Гората Тавор? За да се пристигне на височината потребно е да се вложи голем труд, а височината претставува височина на нашите мисли т.е. богомислие. Мудриот Бог со тоа сака да нè научи на трудољубие и богомислие.

Во Светата Земја, на врвот на Гората Тавор, во IV век, Светиот цар Константин Велики и неговата мајка, Светата царица Елена, го изградиле светиот храм "Преображение Христово". Подоцна биле изградени и други цркви и манастири на оваа гора. Но, арапската наезда ги урнала сите византиски манастири и цркви на гората Тавор. Во XIII век (1263 година) султанот Вивар ги разурнал и ги срамнил со земја, сите свети обележја на гората Тавор. Фрањевците од Назарет често доаѓале на Тавор, и покрај опасноста по нивниот живот. Тие дури во 1631 година се населиле на Тавор. Подоцна, со откопување ги откриле сидините на старата црква. На тоа место, во спомен на настанот "Преображение Господово", во 1923 година е подигната величествената базилика "Преображение Господово". Подиг-

МАНАСТИР "СИ СВЕТИ" ("СИТЕ СВЕТИИ")

**Манастирот "Си Свети"
има огромно културно и
историско значење, тоа е
свето место на многу чуда.**

**Чудата на манастирот
"Си Свети" се бројни за:
исцеление, имање пород,
одржување во живот, среќа,
радост и сл.**

www.sisveti.com.mk